

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Бургас, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА**
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20232120204474 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на С. С. М. с ЕГН: *****, адрес:
*, против Наказателно постановление № 23-0769-000406/07.04.2023 г., издадено от ВПД
Началник група, към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“, с което за нарушение по чл.
21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя е
наложена „Глоба“ в размер на 800 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от
6 /шест/ месеца.

С жалбата не се оспорва фактическата обстановка, но се възразява срещу извода на
АНО за наличие на „системност“.

Първоначално по жалбата е било образувано НАХД № 1679/2023 г. по описа на РС-
Бургас, като с Решение № 691/10.07.2023 г. жалбата е била оставена без разглеждане, в
частта относно наложеното наказание „Глоба“, а в останалата част НП е било изцяло
потвърдено. По касационна жалба на М. е било образувано КНАХД № 1621/2023 г. по описа
на АдмС-Бургас, като с Решение № 994/26.10.2023 г. въззивният съдебен акт е бил отменен
и делото е било върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

В открито съдебно заседание при повторното разглеждане на спора от РС-Бургас,
жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. Д. – БАК, който поддържа жалбата.
Допълва, че не се оспорва извършването на нарушение на скоростния режим, а извода на
АНО за наличие на „системност“. Исква от съда да отмени изцяло НП, а под евентуалност –
да го измени. Моли за присъждане на разноски, както и за указване на АНО да върне на

жалбоподателя надвнесената сума за платена глоба.

Административнонаказващият орган – Началник група, към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“, се представлява от юрисконсулт *, която се присъединява към становището на жалбоподателя и също счита, че не е налице системност. Моли съда да преквалифицира нарушението и да отмени наложеното наказание „Лишаване от право да управлява МПС“.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП, доколкото видно от разписката, приложена по НАХД № 1679/2023 г. по описа на РС-Бургас - НП е връчено на жалбоподателя на 20.04.2023 г., а жалбата е депозирана на 02.05.2023 г.

Съдът счита обаче, че в една част жалбата е недопустима, както правилно е било констатирано от предходния състав на РС-Бургас. Това е така доколкото видно от материалите по преписката на 20.04.2023 г. жалбоподателят е заплатил сумата от 640 лева - 80% от наложената с процесното НП глоба в размер на 800 лева. Съгласно чл. 79б, ал. 1 ЗАНН - *в случай че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата*, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба - *в случаите по ал. 1 наказателното постановление влиза в сила в частта относно наложената глоба от датата на плащането. В случай че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63г.*

В случая жалбоподателят се е възползвал от дадената от закона възможност и в 14-дневен срок от връчване на НП доброволно е заплатил 80 % от размера на наложената глоба. Поради това и с оглед цитираните разпоредби съдът приема, че НП досежно наказанието „Глоба“ е влязло в сила от датата на плащането (20.04.2023 г.), поради което и на основание чл. 63г ЗАНН производството в тази му част следва да се прекрати.

Същевременно с НП е било наложено и наказание „Лишаване от право“. В този случай, съгласно чл. 79б, ал. 3 ЗАНН наказателното постановление подлежи на обжалване само в частта относно размера на кумулативното наказание, поради което и проверката на съда следва да се разпростре само в тази част.

Доколкото с Решение № 994/26.10.2023 г. по КНАХД № 1621/2023 г. по описа на АдмС-Бургас, е било отменено изцяло решението на РС-Бургас (включително и в частта, относно оставянето без разглеждане на жалбата на М.), то и съдът счита, че с настоящето решение отново следва да констатира недопустимостта на жалбата в цитираната част и да прекрати производството досежно наказанието „Глоба“. С оглед на това и без правно основание се явява искането на адв. Д. – БАК за връщане на надвнесената сума, доколкото както стана ясно именно с внасянето на сумата НП е влязло в сила. Отделно от това, както ще стане ясно по-долу размерът на „Глобата“ дори след изменението на НП, отново следва

да е 800 лева.

Разгледана по същество в останалата част - жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 01.12.2022 г. в 12:45 часа в гр. Бургас, по ПП I-6, км. 494+910 от кв. Пети километър в посока кв. Ветрен, техническо средство – мобилна система за контрол на скоростта – „TFR1-M“ с № 644/14, поставена в служебен автомобил с рег. №*, засякла и заснела, движещ се със скорост от 87 км/ч. автомобил „Мерцедес“ с рег. №*.

Контролирания пътен участък се намирал в населено място, като имало и въведено ограничение с пътен знак В26 за движение с до 50 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „Клип № 68802”.

По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служител на сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР Бургас - св. Р. Д., който от записания файл, установил, че заснетият автомобил е собственост на жалбоподателя, както и че скоростта следва да се счита на 84 км/час (след приспадения толеранс от 3 км/ч. в полза на водача). Също така, свидетелят установил, че за нарушения по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателя са съставени ЕФ Серия К № 5317441, влязъл в сила на 28.12.2021 г. и ЕФ Серия К № 5500471, влязъл в сила на 02.03.2022 г.

За констатираното св. Д. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 801804, като квалифицирал нарушението като такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го подписал и получил копие от него.

Въз основа на АУАН на 07.04.2023 г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта, като посочил, че нарушението е извършено при условията на „системност“, след наложените наказания с електронен фиш, поради което и на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал.1, т. 4 ЗДвП наложил на жалбоподателя наказание „Глоба” в размер на 800 лева и „Лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца. Техническото средство – мобилна система за контрол на скоростта – „TFR1-M 644”, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложения Протокол за проверка (л. 24 от НАХД № 1679/2023 г. по описа на РС-Бургас) и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване (л. 25 от НАХД № 1679/2023 г. по описа на РС-Бургас).

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и от писмените и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквато насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съда кредитира изцяло.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови реквизити. Точно е посочено мястото на извършване на нарушението, отразено е обстоятелството, че в този участък важи ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 км/ч., който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в състояние да изпълнява в пълен обем предназначението си.

В §6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието „автоматизирани технически средства и системи”. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) **мобилни** – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. На основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП, е издадена Наредба № 8121з532 от 12.05.2015 г. по приложение на закона и в частност за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол. Анализът на посочените правни норми обосновават извод, че нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на НП и електронни фишове не само при установяването им при използване на стационарни АТС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване на АТС и автоматизирания

режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), съответстват на изискванията, посочени в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС. Разрешението, дадено в това Тълкувателно решение, че в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, се основава на липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства. Затова е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 81213-532, издаването на електронни фишове и НП за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция – например Решение № 613/10.04.2017 г. по к.н.а.х.д. № 110/2017 г. на АдмС-Бургас.

Налице е и Протокол по чл. 10 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), както и снимка по чл. 10, ал. 3 от Наредбата.

Видно от приложените по делото материали безспорно се установява, че към датата на нарушението в процесния участък е имало въведено ограничение на скоростта със знак В 26 до 50 км/ч и същият се намира в урбанизираната територия на гр. Бургас. След като се касае за населено място и е налице пътен знак за ограничение на скоростта, то важи именно ограничението от 50 км/ч, посочено в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Тук следва да се отбележи, че е приложима именно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като макар да е налице пътен знак В26, то посоченото в него ограничение съвпада с общото такова за населено място.

Мястото за контрол не е било обозначено с пътен знак „Е24”, но това е така, доколкото с ДВ, бр. 6 от 2018 г. , в сила от 16.01.2018 г. е била отменена нормата на чл. 7 от Наредба 81213-532/12.05.2015 г., предписваща такова задължение на контролните органи, поради което и към датата на нарушението за тях не е съществувало задължение за

поставяне на пътен знак „Е24” в контролирания участък или за оповестяване на мястото на контрол по друг начин.

По делото липсват данни жалбоподателят да е представил писмена декларация по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението, а напротив - посочил е, че именно той го е управлявала.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведените ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

С оглед всичко посочено по-горе съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушение свързано с превишаване на максимално допустимата скорост за движение в градски условия.

Въпреки това настоящият съдебен състав приема, че неправилно АНО е приложил правилата за „системността”. За наличието на системност са изискуеми три или повече допуснати нарушения от същия вид в рамките на една година от влизане в сила на първото. Първият цитиран електронен фиш е влязъл в сила на 28.12.2021 г., следователно в едногодишен срок от тази дата следва да са извършени три или повече нарушения. В конкретния случай след 28.12.2021 г. е констатирано последното нарушение, а нарушението, за което е издаден ЕФ Серия К № 5500471 е извършено на 14.12.2021 г., т.е. преди влизане в сила на първия електронен фиш, следователно не са налице предпоставките на §6, т. 62 от ЗДвП, за да се приеме, че е налице квалифициращия признак „системно”. Изрично в този смисъл са и мотивите на отменителното решение на касационната инстанция.

Същевременно съдът счита, че извършеното нарушение е „повторно“ по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП („повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач). Видно от възприетата по-горе фактическа обстановка – настоящето нарушение е било извършено на **01.12.2022 г.** – т.е. в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 5317441, влязъл в сила на **28.12.2021 г.** и ЕФ Серия К № 5500471, влязъл в сила на **02.03.2022 г.** С оглед на това съдът счита, че се касае за нарушение, извършено при „повторност“, а не при „системност“.

Въпреки че е допуснато нарушение от страна на АНО, съдът счита, че то успешно може да бъде преодоляно, чрез преквалифициране на приложимата санкционна норма. Този извод на съда намира подкрепа в актуалната практика на касационната инстанция, като следва да се посочи – **Решение № 375/02.03.2018г. по к.н.а.х.д. № 13/2018 г. на АдмС-Бургас**, където се приема, че : „... В тази връзка както за **районния съд**, така и за **административния съд** като касационна инстанция при условията на чл.222, ал.1 от АПК,

*предвид наличието на изрично уредено от чл.63 от ЗАНН правомощие за **изменение** на наказателното постановление, при решаване на въпроса по същество, съответно компетентният съд **може и следва да измени** наказателното постановление при установена възможност за санкциониране по привилегирован състав, като съобрази размерите и на наложените санкции. Съдът може в случаите, в които отговорността на нарушителя е ангажирана за **квалифициран** или **основен състав** на административно нарушение, ако се установят предпоставките за приложимост на привилегированния състав, да преквалифицира деянието, като приложи спрямо нарушителя **съответстващото му по-ниско наказание....**”.*

Поради горепосочените причини, съдът счита, че приложимата санкционна норма следва да се преквалифицира от тази за извършено в условията на „системност” нарушение – чл. 182, ал. 5 ЗДвП – в тази, приложима за „повторност“ - чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 4 ЗДвП, регламентираща наказание – „глоба“ от 800 лв., при превишаване в условията на повторност на максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. В случая превишението е с 34 км/ч., поради което и правилният размер на глобата е именно 800 лева – точно толкова, колкото е била наложена и с процесното НП и чийто намален размер жалбоподателят е заплатил в срок.

В случая обаче, както беше изяснено по-горе – съдът разпростира проверката си само относно кумулативното наказание „Лишаване от право да управлява МПС“, доколкото в частта относно наказанието „Глоба“ НП е влязло в сила. Доколкото за нарушението по чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 4 ЗДвП законът не предвижда наказание „Лишаване от право да се управлява МПС“, то и съдът счита, че следва да на отмени НП в тази му част.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63Д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. С оглед отмяната на НП в частта, относно наказанието „Лишаване от право да се управлява МПС“, то и съдът счита, че разноси се дължат в полза на жалбоподателя. При първото разглеждане на делото от РС-Бургас жалбоподателят не е направил искане за присъждане на разноси (не е представил и доказателства за реално заплащане на уговореното адвокатско възнаграждение). Искане за присъждане на разноси не е направено и при разглеждането на делото от АдмС – Бургас, видно от съдебното решение. Искане за присъждане на разноси е направено само при настоящето разглеждане на делото, като са приложени и доказателства за реално сторени такива в размер на 500 лева (л. 6). Не е направено възражение за прекомерност на заплатения хонорар, поради което и съдът счита, че той следва да бъде присъден изцяло в полза на жалбоподателя. Отделно от това сумата от 500 лева е съобразена с фактическата и правна сложност на делото и конкретно извършените действия от адвоката, имайки предвид трикратното (досега) разглеждане на спора от съдилищата.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на С. С. М. с ЕГН: *****, против Наказателно постановление № 23-0769-000406/07.04.2023 г., издадено от ВПД Началник група, към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“ **В ЧАСТТА**, с която на М. е наложено наказание „Глоба“ в размер на 800 лева, поради това че **В ТАЗИ ЧАСТ** наказателното постановление е влязло в сила на 20.04.2023 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по **НАХД № 4474/23** г. на РС-Бургас **В ЧАСТТА** относно обжалването на Наказателно постановление № 23-0769-000406/07.04.2023 г., издадено от ВПД Началник група, към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“ **ПО ОТНОШЕНИЕ** на наложено наказание „Глоба“ в размер на 800 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-000406/07.04.2023 г., издадено от ВПД Началник група, към ОДМВР-Бургас, Сектор „Пътна полиция“, с което за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на С. С. М. с ЕГН: ***** е наложена „Глоба“ в размер на 800 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** приложимата санкционна норма от чл. 182, ал. 5, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП в **чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП** и **ОТМЕНЯ** наложеното кумулативно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР Бургас с БУЛСТАТ: * да заплати на С. С. М. с ЕГН: ***** сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща сторени в производството разноски за възнаграждение на адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____